

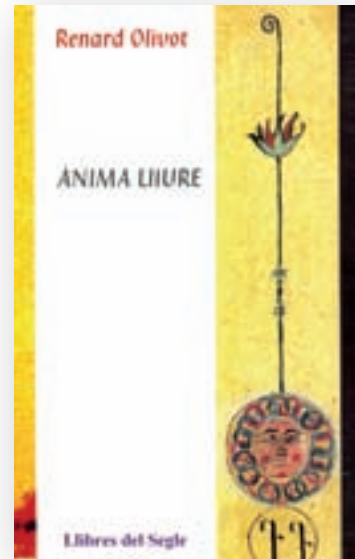
Una rierada d'aigua fresca esvalotada per dins

JOSEP PASTELLS I MASCORT

El Jordà i el Borró, alquimistes normands i trabucaires garrotxins, tribus del Sudan i pelegrins estalviadors... Els contrastos i la diversitat d'escenaris i personatges són potser els elements més vistosos d'*Ànima lliure*, però no deixen de ser l'ambientació d'una novel·la on Renard Olivot (pseudònim del cantant i lletrista de Parriana i Cor Agre, nascut a Girona l'any 1969) apunta molt més amunt i obliga el lector a capbussar-se en aventures personals i peripècies col·lectives, accidents històrics i reflexions de caire existencial. Amb tot, qui no cregui en bruixes, xamans o rituals animistes, qui de cap de les maneres s'empassi que les dones d'aigua existeixen o que hi ha freixes o guineus que parlen amb les persones, potser tindrà temptacions d'abandonar la lectura al cap de set o vuit pàgines. Fins i tot és possible que ni comenci el llibre, que en lloc de deixar-se seduir per la contraportada i la biografia de l'autor decideixi provar sort amb una obra més convencional. Seria un error. En primer lloc, perquè perdria l'oportunitat de comprovar que un bon escriptor és capaç de fer-te entrar al món que ell vulgui, per inversemblant que pugui semblar, només amb la força de les paraules. Per començar, no podria assaborir «la mel que raja de la lluna», ni sentir les «vibracions que estremeixen el cor de la muntanya o de la vall», ni escoltar melodies tan harmòniques com «el gir compassat de les esferes celestes». Però el pitjor de tot és que mai no arribaria a imaginar-se que sens en convertir-te en «una rierada d'aigua fresca esvalotada per dins» que et desferma les emocions com si nedessis «en el líquid amniòtic del paradís perdut». I també es perdria un munt de sensacions salvatges que, com onades de pau, fan que tot adquireixi sentit quan descobreixes que la persona que estimes

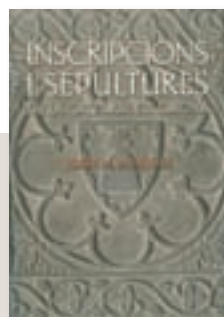
sempre ha estat dins teu, que el fil de la memòria pot convertir-te en un fetus arran de l'abisme insondable, que el temps de l'aigua és infinit i la vida té tota l'aparença d'un miracle.

Tot i que Bornellà de la Bauma és un escenari imaginari i que la fantasia plana per *Ànima lliure* amb tota la llibertat que caldria esperar d'aquest títol, l'obra d'Olivot també se centra en la realitat. De fet, pot entendre's com una crítica a la hipocresia d'una societat (la de final del segle XIX, sí, però també la d'ara) regida per l'estupidesa i la ignorància. A més d'aquest vessant sociològic, la primera novel·la del cantant i escriptor gironí, publicada en la col·lecció *Què us Diré*, de Llibres del Segle, inclou una densa història de personatges que, en síntesi, acaba sent una elegia a l'amor a la vida i un himne a la capacitat de resistència. I aquest és, possiblement, el principal missatge d'Olivot: no hi ha res tan plaent com deixar-se endur pel vol entusiasta de la voluntat.

RENARD OLIVOT **Ànima lliure**

Llibres del Segle.
151 pàgines.
Gàuses, 2008

JOSEP M. MARQUÈS

Inscripcions i sepultures de la Catedral de Girona

Col·lecció Francesc Eiximenis.
Diputació de Girona.
Girona, 2009.
343 pàgines.

Un exhaustiu i detallat recull de tota la documentació epigràfica i de les 361 tombes conservades a la seu gironina. Amb introducció de Marc Sureda, fotografies i un mapa de situació.

PERE FONT VERDAGUER

Gràcies

Ajuntament de Pontós-Brau.
Figueres, 2009.

Una selecció de 145 articles que el rector de Sant Martí de Tours de Pontós, Pere Font (Hostalets d'en Bas, 1932), ha publicat a diversos mitjans des de l'any 1974 fins avui. El llibre inclou col·laboracions d'amics de l'autor. Els articles desgranen tradicions, costums, pensaments, paisatges...